

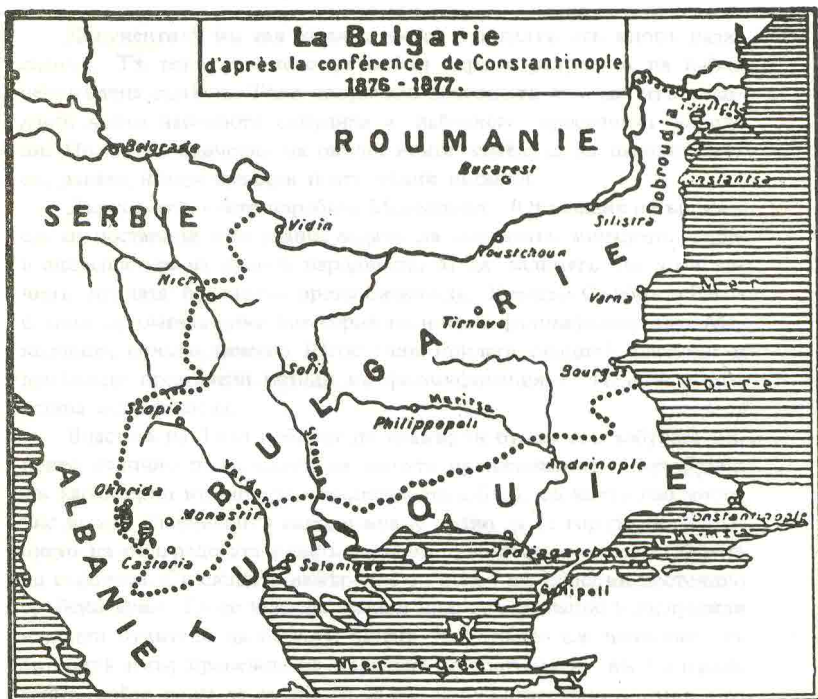
**КАКЪ ПИШЕХА НАШИТЪ
НАРОДНИ БУДИТЕЛИ И ГЕРОИ**

La Macedoine aux Macedoniens

Macedonia to the Macedonians

Македония на Македонцитѣ

България споредъ Цариградската конференция на представителитѣ на великитѣ сили въ 1876-1877 година.

КАКЪ ПИШЕХА НАШИТЪ НАРОДНИ БУДИТЕЛИ И ГЕРОИ

Документитѣ въ тая книжка не се нуждаятъ отъ много разяснения. Тѣ говорятъ ясно на всѣки здравъ разумъ и на всѣка непомѣтена съвѣсть. Тѣзи документи изхождатъ отъ нашитѣ великани, които най-много събудиха и най-много прославиха народа ни. Но, за изобличение на онѣзи, които измѣниха на народността си, даваме нѣкои извадки и отъ тѣхни писания.

Държавитѣ, които поробиха Македония – Югославия и Гърция – сж си поставили като главна задача да изопачатъ миналото, езика и писмеността на нашата народностъ, за да заличатъ по този начинъ нейната българска принадлежностъ. Кралска Сърбия и Югославия прилагаха една категория насилия и фалшификации въ Македония; комунистическа Югославия прилага сжщитѣ насилия и донѣкжде промѣнени методи въ фалшификацията. Целта, обаче, остава непромѣнена.

Властта на Тито побърза да изхвърли букви отъ азбуката ни, които отлично подхождатъ на нашето произношение. Тѣзи букви сж характерни въ кирило-методиевската азбука, съ която най-много ние между славянскитѣ народи имаме право да се гордѣмъ. Желанието на бѣлградската власть е да ни приближи и чрезъ азбуката до сръбизма. Съ сжщото намѣрение тя внася въ езика ни постоянно сръбски думи. Тя не иска да остави книгитѣ на нашитѣ заслужили народни будители да бждатъ четени така, както сж написани отъ авторитѣ имъ; превежда ги на единъ новостѣкменъ въ Бѣлградъ езикъ, който може да се нарече сърбо-комунистически, но въ никой случай не е нашъ езикъ.

Сжщата власть фалшифицирва даже съдържанието на писанитѣ отъ нашитѣ народни будители книги; изкривява и биографиитѣ на самитѣ писатели. Измежду многото факти тукъ споменаваме само тоя: титовата власть премълчава, че Григоръ Пърличевъ бѣ увѣнчанъ съ лавровъ вѣнецъ въ Атина, като авторъ на поемата «О Арматолось», презъ мѣсець Февруарий 1860 г. Гърция му предложи стипендия, за да учи въ чужбина; разбира се, ако се обяви за грѣкъ. Пърличевъ публично заяви тамъ, че е българинъ и отказа всѣкаква стипендия. Този знаменитъ жестъ на Пърличева,

както и всичко друго, което въ творчеството и живота му свидетелствува за неговото свѣтло българско съзнание, титовата власт го изхвърля, прикрива го.

Настоящата книжка е сама по себе си цененъ споменъ за голѣмитѣ наши борци отъ най-славната епоха на новата ни история. Когато ние желаемъ да останемъ вѣрни на тѣхнитѣ завѣти, това значи, че оставаме вѣрни на народнитѣ идеали, чийто носители бѣха тѣ; тѣзи идеали нѣматъ нищо общо съ Югославия. Но това значи сжщо, че оставаме вѣрни на езика и писмеността на народа ни, чийто горди изразители бѣха безсмъртнитѣ наши учители и водачи. Най-скжпи до тѣхнитѣ сърдца сж били езикътъ и писмеността, съ които тѣ си служеха, заедно съ цѣлото наше общество.

Изнесенитѣ тукъ документи сж фотографирани, а нѣкои дадени и въ преписъ, на сжщиятъ български езикъ, на който сж били писани отъ авторите, и точно както сж били написани. Тѣ бѣха разбираеми за народа ни, когато авторите бѣха живи. И днесъ отлично сж разбираеми. Нашиятъ езикъ и писменостъ сж тѣзи, съ които си служеха Даме Груевъ, Гоце Дѣлчевъ, Христо Узуновъ, Пере Тошевъ, Тодоръ Александровъ, братя Миладинови, Григоръ Пърличевъ, съ една дума всички вѣрни синове на нашата народностъ.

Напраздно Югославия (или Гърция) ни налага свой езикъ, писменостъ и идеи. Нашиятъ идеалъ остава свободна, обединена и независима Македония, съ равноправие на всички живущи въ нея народности — по образа на Швейцария.

КАКЪ ПИШЕХА БОРЦИТЪ-ВОДАЧИ НА ВМРО

Нашитъ голѣми водачи-борци отъ ВМРО винаги сж писали така, както пишеше и цѣлиятъ ни народъ преди да дойде гръцкото и сръбско (югославско) робство въ нашата родина. Даваме нѣколко ржкописи отъ добре известни наши борци.

На страница 6 даваме фотография отъ вестникъ « Дѣло », органъ на ВМРО презъ турския режимъ. Той бѣ списванъ отъ голѣмия български поетъ Пѣйо К. Яворовъ, отъ градъ Чирпанъ, който се бори съ пушка на рамо въ Македония и написа най-хубавата книга за Гоце Дѣлчевъ, на когото бѣ интименъ другаръ. Завещанието на Яворовъ гласи, че коститъ му трѣбва да бждатъ пренесени въ Македония, когато тя бжде напълно свободна. Той бѣ сърдеченъ приятелъ и на Тодоръ Александровъ, комуто посвети едно отъ най-хубавитъ си стихотворения — « Заточеници ». Яворовъ бѣ прогласяванъ отъ арменцитъ и като тѣхенъ поетъ, защото написа за страданията имъ едно рѣдко по сила стихотворение.

На страница 7 е снимката отъ органа на ВМРО отъ времето на турския режимъ, « Свобода или Смъртъ », редактиранъ пакъ отъ Яворовъ въ поробена Македония.

Голоса 1.

Coinea, 21 de octubre de 1944

Расстояние 40-10°
расстояние 40-10°

Нормы се 1980 г. по сравнению
по-прежнему — 1 и 25 см.

FRANCIS & TAYLOR LTD

PLATE 100

Dr. Andrew D. B. Macdonald.

© 2008 Pearson Education, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America. This publication is protected by copyright. Permission is granted to reproduce copies for personal or internal use, not for redistribution, for specific and limited purposes, as described by article 17, paragraph 2, of the Dutch Copyright Act of 1912 and in the Royal Decree of June 20, 1974 (S. 351) pursuant to article 16b of the Dutch Copyright Act of 1912) and/or to act in or out of court in connection with a copyright dispute.

Equity: 600 000 kr.

Д. 10

Независниѣ Македонско-Одрински листѣ

1994年12月20日

Над нами же ясная, светлая атмосфера, и даже по сравнению с другими ее обитателями мы чувствуем себя не столько в безопасности, сколько в опасности.

[illegible][illegible][illegible]

1. Вопросы организации и проведения
 2. Организационно-методические вопросы
 3. Вопросы организации и проведения
 4. Организационно-методические вопросы
 5. Вопросы организации и проведения
 6. Организационно-методические вопросы
 7. Вопросы организации и проведения
 8. Организационно-методические вопросы
 9. Вопросы организации и проведения
 10. Организационно-методические вопросы

12. The following information was obtained from the records of the Federal Bureau of Investigation, Bureau of Prisons, and the United States Department of Justice, regarding the activities of the above named individuals:

[illegible]

2. The above information was obtained from the files of the FBI, and is being furnished to you for your information.

[illegible]

1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 2573. 2574. 2575. 2576. 2577. 2578. 2579. 2580. 2581. 2582. 2583. 2584. 2585. 2586. 2587. 2588. 2589. 2590. 2591. 2592. 2593. 2594. 2595. 2596. 2597. 2598. 2599. 2600. 2601. 2602. 2603. 2604. 2605. 2606. 2607. 2608. 2609. 2610. 2611. 2612. 2613. 2614. 2615. 2616. 2617. 2618. 2619. 2620. 2621. 2622. 2623. 2624. 2625.

31-1-1962

ДАМЯНЪ ГРУЕВЪ

Роденъ презъ 1871 г. въ село Смилево, Битолско. Той е основателъ на ВМРО. Даровитъ агитаторъ, който особено много е влияелъ върху интелигенцията на Македония, но не по-малко и срѣдъ широката народна маса. Той е най-авторитетния членъ между тримата души, които ръководѣха Илинденското възстание. Загина на 23 Декемврий 1906 г. при село Русиново, Малешевско.

Саморжчното писмо на Дамянъ Груевъ, дадено на стр. 9, гласи:

« Г-нъ Гйорговъ,

Преди нѣкой день сж пристигнали въ София секретарьтъ на Балканския комитетъ въ Лондонъ, г-нъ Муръ, и председателя на Комитета за Балканското изложение въ сѣщия градъ. Тукъ сж се настанили въ хотелъ «България». Съ утрѣшния тренъ сж намѣрявали да заминатъ за Букурещъ.

София, 28 VII 906 год.

Вашъ Д. Груевъ ».

Handwritten: *Handwritten signature*

[illegible]

Parent

4. 24/12 906 pages.

atpyabr

ГОЦЕ ДЪЛЧЕВЪ

Роденъ на 23 Януарий 1872 г. въ градъ Кукушъ. Стѣпва въ редоветѣ на ВМРО една година следъ основаването ѝ. Пребродилъ е съ пушка на рамо много околии на нашата родина. Още приживе името му става легенда. Заедно съ Груевъ сж дветѣ най-популярни фигури презъ време на борбата срещу Турция. Загина на 2 Май 1903 г. при село Баница, Сѣрско.

Саморжното писмо на Гоце Дѣлчевъ, дадено на стр. 11, гласи:

« Никола,

Утрѣ подиръ обѣдъ ще потегли колата, а сжбота надвечеръ ще стигне въ Дубница; затова вие нѣкъ трѣбва да вземете всичкитѣ (мѣрки - бел. наша), за да не попадне въ ржцетѣ на полицията или войската. Нека излѣзе нѣкой отъ васъ да я посрѣщне на пжтя.

София, 10 VI 99

Съ поздравъ на всички Гоце »

Никона.

Узрѣ ногурѣ отъзѣ же
 ногурѣ коняга, а
 въ сѣдога надбѣрѣ
 ногурѣ же сѣдурѣ
 въ дѣдурѣ, сѣдурѣ
 въ сѣдурѣ сѣдурѣ же
 сѣдурѣ. сѣдурѣ
 за да не носѣдѣ въ
 сѣдурѣ на сѣдурѣ
 въ сѣдурѣ Нѣдурѣ
 сѣдурѣ сѣдурѣ сѣдурѣ
 да е носѣдурѣ на
 сѣдурѣ

Сѣдурѣ 99% сѣдурѣ
 10/11 на сѣдурѣ

Д-ръ ХРИСТО ТАТАРЧЕВЪ

Роденъ презъ 1868 година въ градъ Ресенъ. Пръвъ председателъ на Централния Комитетъ на ВМРО. Съ голѣми връзки изъ разни мѣста въ Македония на времето, и почитанъ срѣдъ чуждото общество въ Солунъ. Билъ е задграниченъ представителъ на ВМРО въ периода около Илинденското въстание. Починалъ на 5 Януарий 1952 година въ градъ Торино, Италия.

На стр. 13 е саморъчното писмо на Д-ръ Христо Татарчевъ, косто гласи:

« София, 16 VIII 1943.

Уважаеми Г. Ив. Михайловъ,

Благодаря ви отъ сърдце за поздрава по случай петдесетгодишнината на ВМРО и Илинденъ, Закъснехъ съ моя мой отговоръ, понеже смѣтахме да се отбиемъ за единъ день въ Загребъ при нашето пжтуване за Торино и да Ви изкажемъ лично нашата благодарностъ по горния случай.

Съ сърдеченъ поздравъ Вамъ и Г-жа Михайлова

Д-ръ Христо Татарчевъ »

Воскрес. 16. VII. 1843

Уважаемый Л. Го. Михайлович,

Ваше письмо от 10-го сего
за меня не получено. Тем
более удивительно, что на В. М. Р.
и Уланов. Записки с
моями отрывками; некоторые
отрывки — да с
отрывками заедом, чем в
записки при какому то подму
ване за Уланов. За Ва
иска же не имеет. Считаю
для удивления не только
отрывки.

С сердечным поздрав
вами и гра Михайлова

Гр. Финео Васильев

ХРИСТО МАТОВЪ

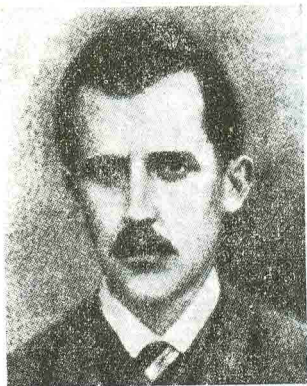
Роденъ на 10 Мартъ 1872 година въ градъ Струга. Постъпилъ въ ВМРО наскоро следъ основаването ѝ. Най-познатиятъ и дълбокъ неинъ идеологъ презъ време на турския режимъ. Упражнявалъ е голѣмо влияние върху всички ржководни сили на ВМРО. Попадалъ е, както почти всички стари водачи на ВМРО, въ турските затвори. Почина на 10 Февруарий 1922 г. въ София.

Саморжчната бележка на Христо Матовъ, дадена на стр. 15, гласи:

«Резултатитѣ отъ Илинденското възстание.

Както е извѣстно, Илинденското възстание трая два и половина мѣсеца и по своя размѣръ и размахъ произведе навсѣкжде голѣмъ ефектъ, но резултатитѣ — видимитѣ резултати за широкия свѣтъ — бѣха: мюрцигески реформи незадоволителни и разорение. Реформитѣ бѣха незадоволителни, защото непосредно следъ възстанието се приложи на дѣло само нѣщо отъ тѣхъ, та не се чувствуваха. А разоренитѣ села и сѣмейства бѣха на лицѣ».

ПЕРЕ ТОШЕВЪ

Роденъ презъ 1865 година въ градъ Прилепъ. Заслужилъ организаторъ на ВМРО, особено въ Битолския окръгъ. Другаръ на Груевъ, Дѣлчевъ, Матовъ; като тѣхъ сжщо билъ български учителъ въ Македония. Участвувалъ въ Илинденското въстание въ Мориховско. Загина презъ 1912 г. на пжтъ за Прилепъ.

Саморжчното писмо на Пере Тошевъ, дадено на стр. 17, гласи:

« Ташко,

Благодаря ти за искрениѣ и правитѣ думи, които си казалъ комуто трѣбвало. Ето досега накратѣ историята: 10 дена ме държаха арестуванъ, изследваха ме и бѣхъ освободенъ отъ слѣдователя и прокурора, но градоначалството ме тури подъ строгъ полицейски надзоръ — три пжти на день да се явявамъ. Следъ три дена ме арестуваха наново и останахъ да си лежа. На десетия день прѣзъ ноцъта прокурора посѣти затвора и, като ме намѣри тамъ, изказа своето очудване, че още не съмъ свободенъ, но обеща да се разпореѣ по този въпросъ. На другия день бѣхъ повиканъ при слѣдователя и освободенъ отъ прокурора безъ никакъвъ разпитъ. Следъ 24 часа пакъ ме арестуваха и ми съобщиха, че ще ме интерниратъ, затова да си избира нѣкой крайдунавски градъ. Следъ като имъ изисквахъ да ми отворятъ границата за Македония, а не Дунава, освободиха ме, но пакъ... (нататкъ писмото не се чете — бел. наша).

Честито Р. Хр. на всички ви.

София 24 XII ... (годината нечетлива — бел. наша) ».

БОРИСЪ САРАФОВЪ

Роденъ на 12 Юлий 1872 г. въ село Либяхово, Неврокопско. Презъ 1895 г. превзима гр. Мелникъ съ чета. Презъ Илинденското възстание е единъ отъ тримата негови ржководители. Отдавалъ внимание на атентатитъ срещу турски и европейски обекти въ Македония. Подържалъ е връзки съ арменскитъ революционери. Загина като задграниченъ представителъ на ВМРО на 10 Декемврий 1907 г. въ София.

Саморжчното писмо на Борисъ Сарафовъ, дадено на стр. 19, гласи:

« Ташко,

Чакахъ те, но не дойде. Азъ съмъ всѣка вечеръ отъ 7-8 $\frac{1}{2}$ въ бирарията « Батембергъ », до малката черква « Св. Георги ». Утрѣ, 11 ч. пр. пладнѣ ще бжда въ Панахъ. Ела когато обичашъ.

Сжбота, 11 IX, (годината не е писана — бел. наша)

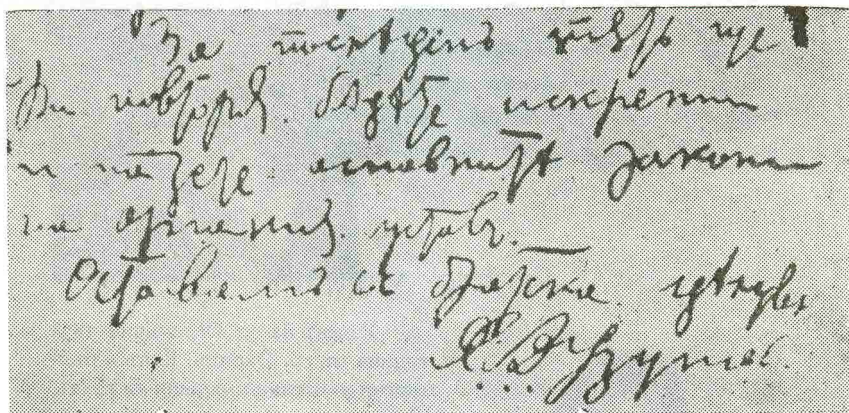
Борисъ »

Долната извадка отъ предсмъртното саморжчно писмо на Христо Узуновъ гласи:

« ...За послѣденъ пжтъ ще Ви повторя: бждѣте искрени и пазете основнитѣ закони на организ. уставъ.

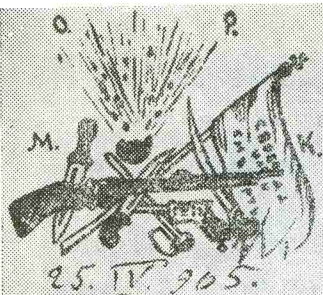
Оставамъ съ братска цѣлувка

Хр. Д. Узуновъ »

За послѣденъ пжтъ ще
Ви повторя. Бждѣте искрени
и пазете основнитѣ закони
на организ. уставъ.
Оставамъ съ братска цѣлувка
Хр. Д. Узуновъ.

На следващитѣ две страници даваме писмото, което Охридското околийско Ржководно Тѣло е отправило до майката на героя Христо Узуновъ:

Д-о Госпожа
Аностасия Д. Узунова
вз Струга

Уважаема Госпожо

Охридското Охридско Ръководително Тѣло съ на-
стоящото си има честь най-почтително да Ви из-
каже своитѣ най-искрени и сърдечни съволеж-
нования по случая трагично-юначната смъртъ
на възлюбения Ви синъ Христа. Тежката
загуба, която и тъй пѣтъ прѣтърпавате, е
пожте и наша загуба. Въ лицето на незабра-
вения Христа ние губимъ единъ доваес-
тень нашъ съгражданинъ, искренъ прия-
тель и другаръ и още идеаленъ ворецъ за
свободата на поробеното ни отечество. Овакъ при
всичката пѣга, въ която сме всички потъна-
ли — и Вие и ние, надеждата, че неговата
юначна пролета благородна кървь ще уско-
ри постигането на завѣтната ни цѣль — се-
вобождение отъ тежкото ни иго — казваме,
таз надежда ни кара въ случая да се поуте-
шимъ и съ по-голяма сигурностъ да погледа-
немъ на бъдещето на нашето многострадал-
но отечество. Тази утеха става още по-
силна отъ обстоятелството, че досегашната

безукоризнена дѣйностъ на покойния
му спечели видно мѣсто въ исторiята на
борбата ни за извоюване самостоенъ по-
литически животъ.

Признателното отечество ще издиг-
не на своя самоотверженъ синъ заслужи-
лия отъ него паметникъ за примѣръ и
назидание на бъдещитѣ поколения.

Дано Всевишния Ви утѣши въ
тѣзи тежки и люти минути, които
прѣживѣвате, а на възлюбения Ви синъ
Христа дарува вѣчно блаженство въ
царството на небеснитѣ овитатели.

Миръ на праха му и
вѣчна паметъ на името му!

Охридското Околинско Ръководително Тѣло

ТОДОРЪ АЛЕКСАНДРОВЪ

Билъ е български учител. Окръженъ войвода на Скопския революционенъ окръгъ презъ турския режимъ. На три пѣти ВМРО дължи предимно на него своето възстановяване — въ 1910 г. следъ турския «Хуриетъ»; въ 1913 г. — следъ поробването на Македония отъ Сърбия и Гърция; въ 1919 г., следъ първата свѣтовна война. Отъ 1911 г. до смъртъта си бѣ членъ въ Централния Комитетъ на ВМРО и всепризнатъ неинъ водачъ. Загина на 31 Августъ 1924 г. въ Пиринъ-планина.

Саморъчната бележка на Тодоръ Александровъ, дадена на следващата страница, гласи:

«Тодоръ Александровъ»

Роденъ на 8 Мартъ 1881 год. въ гр. Щипъ. Свзршилъ Скопското педагогическо училище прѣзъ 1897 г., той става учителъ и организационенъ ръководителъ въ Кочани, Винаца и Кратово. Началото на 1903 год. при подготовката на Голѣмото Илинденско възстание — той е билъ учителъ въ Кочани и околйски ръководителъ на кочанската рев. оқолия, презъ която година сж минали много чети и материали почти за цѣла Македония. Съ негово съдействие сж прѣкарани прѣзъ Кочанско голѣма часть отъ експлозивитѣ, които презъ Априлъ 1903 г. послужиха за извѣстнитѣ Солунски атентати: вдигане въ въздуха Банкъ Отоманъ, газовото освѣтление, парахода Гвадалквивиръ и др...».

Вижда се и грижата на Александрова за равноправие между различните народности въ Македония; затова се застъпва и за тяхните училища.

Че политически обособена Македония може да бжде поставена подъ покровителството на Обществото на Народитѣ — и Александровъ е смѣталъ за умѣстно. При такова положение всѣка националностъ въ нашето отечество свободно може да изповѣдва съзнанието си, да употребява езика си и пр. Тия предложения и днесъ прави нашето освободително движение, което не изоставя идеала ни за независимостъ. Само влаховци и колишевци сж за Югославия, и то съ внушенитѣ имъ отъ Бѣлградъ задачи за унищожение на нашата българска народностъ, за постепенното нейно сърбизиране.

Извадкитѣ отъ саморѣчното писмо-окръжно на Тодоръ Александровъ даваме въ оригиналъ на страници 27 и 28. Тѣ гласятъ:

*« До членовѣтѣ на Вжтр. М. Р. Организация
въ Македония
и до съмишленицитѣ ѝ задъ граница! »*

Следъ тежката голѣма война (1914-1918 год.) която причини толкова злини и бѣдствия на сички почти народи въ държавитѣ побѣдителки, побѣдени и даже неутрални — особено за народитѣ въ цѣла Европа — нашата многоизстрадала героична родина Македония остана пакъ поробена и разпокъсана...

Борбата за освобождението на Македония ще се продължи докато се извоюва поне автономно управление за третѣ части на тая областъ, сега разпокъсана между Сърбия, Гърция и България. Тая цѣла, обединена независима или автономна Македония може да бжде поставена подъ покровителството на Съвѣта на обществото на народитѣ или на една отъ великитѣ сили, членове въ него...

4) Първенците въ градове и села дѣто е имало по-рано бълг. училища, заграбени отъ сръбитѣ и прѣвѣрнати въ сръбски или забранени, да подадатъ заявления до Правителството въ Бѣлградъ, съ прѣписи до съвѣта на обществото на народитѣ и до пълномощнитѣ министри на Сѣв.-Американскитѣ съединени държави, на Англия, Франция, Италия, Япония и др., съ което заявление да се иска възвръщането на тѣзи училища на населението, за да учи то дѣцата си на роденъ майчинъ езикъ, както и за прилагането на « Договорътъ за покровителството на малцинствата въ Сръбско-хърватско-словенската държава », който договоръ е изработенъ отъ Съглашенскитѣ държави и приетъ отъ Югославия...

Желателно е заявленията да се подаватъ по-скоро и едновременно отъ повече градове и села, като се съгласатъ, ако е възможно, да сторятъ сжищото и турскитѣ, влашки и други малцинства, дѣто има такива.

Ако тая легална борба не успѣе, събитията ще ни научатъ какво да правимъ по-нататѣкъ...

Отъ насъ се иска само сплотеностъ, постоянство, твърдостъ и усърдна работа, за да се изведе борбата до близкъ благополученъ край — да изгрѣе пакъ слънцето на свободата надъ нашето поробено отечество Македония.

Съ мн. сърдечни поздрави.

Чл. въ Цен. К-тъ на Орг.

Богданъ »

Македония,

28 VI 1920 год.

и Српско-српачко-србачка дружба, којима
догодот е изработен оти Српачко-србачка дружба е
присет оти Тоговабу...

Мисателно е забележана да и подателно-српачко
и еднообразно оти не биде изработено и сета, како и сета
сета, ако е бидежко, да сета сета сета и теглите,
власки и др. мажурство, што има таква.

Ако мажурство биде не уште, сета сета
уште не мажурство даде да правен по мажурство.

Види как се може сета сета сета, постојат
сета, сета сета и сета сета, да да и сета
сета сета да биде сета сета сета сета —

да уште пак сета сета на сета сета. Ма
нама сета сета сета сета сета сета.

Види сета сета сета сета.

Види сета сета сета сета.

Македонски,

Богдан

28/VI 1920:00.

Отъ името на Главниятъ Щабъ на Илинденското въстание, въ който влизаха Дамянъ Груевъ, Борисъ Сарафовъ и Анастасъ Лозанчевъ, до населението въ Македония бѣ отправено на чистъ български езикъ следното възване, което предаваме дословно, тоестъ точно, така, както е било написано:

« Братя,

Най-сетне многоочакваниятъ день за разправа съ вѣковния ни душманинъ дойде вече.

Кръвта на нашиятъ невинно загинали братя отъ турската тирания вика високо за отплата. Погазената честь на нашиятъ майки и сестри иска възстановяването си.

Стига толкозъ мжки, стига толкозъ позоръ!

Хиляди пжти по-добре смъртъ, отколкото скотски животъ.

Опредѣлениятъ день, въ който народа изъ цѣла Македония и Одринско ще трѣбва да излѣзе явно съ оржжие въ ржка срещу душманинѣ, е 20-й юлий 1903 година.

Последвайте братя, вашитъ началници въ този день и се съберете подъ знамето на свободата. Упорствувайте, братя, въ борбата! Само въ упорство и дълготрайна борба е спасението ни.

Нека Богъ благослови правото ни дѣло и деня на възстанието.

Долу Турция! Долу тиранитѣ! Смъртъ на душманинѣ!
Да живѣе народа, да живѣе свободата!

Цѣлува ви братски: Щабътъ »

Историческиятъ печатъ на ВМРО, който е държанъ отъ членоветъ на нейния Централенъ Комитетъ, и не е промѣнянъ още отъ времето на Дамянъ Груевъ, има видѣтъ, който тукъ даваме въ отпечатъкъ. Читателтъ лесно може да прочете, че всичко въ този печатъ е написано на български езикъ. Издълбанитѣ думи въ печата сж следнитѣ:

*« Вжтрешна М.-О. Р. Организация – Централенъ Комитетъ
Свобода или Смъртъ ».*

Македонската революционна организация се наричаше точно « ВЖТРЕШНА МАКЕДОНО-ОДРИНСКА РЕВОЛЮЦИОННА ОРГАНИЗАЦИЯ », защото българитѣ и въ Македония и въ Одринския вилаетъ, който бѣ въ близость съ Цариградъ, бѣха общо организирани подъ турска властъ. Както читателтъ може да забележи лесно, и въ самия печатъ на революционната организация е запазено сжщото нейно название; буквата « О » въ печата означава Одринска. Народтъ ни и въ Македония и въ Одринско е единъ и сжщъ – български; езикътъ му е единъ и сжщъ – български; писмеността му сжщо една – българската.

КАКЪ ПИШЕХА ДО СКОРО КОМУНИСТИТЪ

Комунистът като Димитър Влаховъ не знаеха другъ езикъ, освенъ майчиния си български езикъ. И когато печатеха своитъ пропагандни вестници въ Виена, насочени противъ борбата на ВМРО за освобождение, тѣ си служеха съ българския книжовенъ езикъ. Тия вестници тѣ пращаха — особено съ помощта на сръбската и гръцка полиция — и до разни лица въ Македония, за да разрушаватъ единството на народа ни. Ако тѣ смѣтаха, че нашиятъ народъ не е български, нѣмаше защо да му поднасятъ вестниците си печатани на български езикъ.

Следващитъ фотографии сж красноречиво свидетелство за изневѣрата, която тия комунисти сж направили спрѣмо своята нация днесъ.

Ето фотография отъ вестника на Димитър Влаховъ, издаванъ въ Виена между дветѣ голѣми войни, съ сръдствата на болшевишката партия.

Година 6

24 февруари 1933 г.

Брой 170/77

МАКЕДОНСКО ДЕЛО

ВЕНА НА ЗИМСКАТА:
ОТКАЗНИ БРОЈ 170/77 ЗАТЪЯ ОФАНКА ГОДОВНИ
АНОМАЛИИ И ЗАТЪЯ ОФАНКА
АДРЕС ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ И СРЪБ:
ANTON KUBIZNAK
ROSTAMU 118, POSTFACH 20, WIEN
AUSTRIA

Освобождението на Македония лежи
въ вътрешното въстание, които мисли
другиче да се освободи Македония,
той и себе си тѣло и другите.

Гоце Делчев

ИЗДАВА НА 10 и 25 ЧИКОДО НА МЕСЕЦА. РЪКОПИСИ НЕ СЕ ВРЪЩАТ

Въ статия помѣстена въ сѣщия брой на влаховия вестникъ — отъ който даваме заглавната снимка — подъ надсловъ « Събора въ Горна-Джумая », е казано между другото, това, което посочва следната снимка:

В същата декларация на Михайловата ВМРО се говори и за „самостоятелна македонска държава“, за „Свободна и независима Македония“. Върховистките вестници и целия български „националистически“ печат дигна голем шум около този „нов“ лозунг и „новата“ идея, които си поставили македонците. Какво собствено ново се е случило? Политическото македонско национал-революционно движение от времето на Кюле Дебчев, Сандански, Дико и Димов и до днес не е имало друг лозунг, освен свободна и независима Македония.

Какво биль писалъ българскиятъ печатъ за прочетената въ събора декларация на ВМРО никакъ не е важно. Ако той вдигаль шумъ противъ декларацията на ВМРО за независима Македония, това иде да покаже — и по свидетелството на влаховия вестникъ — че ВМРО никакъ не е била върховистка. Но още по-интересното е, че влаховиятъ вестникъ признава какъ ВМРО още отъ турско време, отъ времето на Дѣлчевъ, е била за свободна и независима Македония. А тъкмо на този идеалъ изневѣри, поиска да го продаде Влаховъ и неговата група, която си прикачи смѣшното име « ВМРО Обединена ». Тя изневѣри на народния идеалъ, заради служби въ титова Югославия. Свободна и независима Македония не значи Югославия, а значи само СВОБОДНА И НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЯ.

Комунистическите вестници « Македонско Дело » и « Балканска Федерация » непрестанно пишеха за българи, поробени въ Гърция и въ Югославия. Тѣ не ги наричаха съ друго име. За

примѣръ даваме една извадка-снимка отъ брой 84, отъ 25 Февруарий 1929 г. на « Македонско Дело », който въ статия « Венизелосъ и положението въ Македония » пише между другото:

Венизелос на власт, — това значи господството на най-агресивната част отъ гръцката олигархия. За Македония под гръцко, това значи една политика на гърцизиране на населението с всички средства да насиането и корупцията. Същия този, който прѣз използва неустановеното положение след войната за да настани в Македония гръците от Кавказ, който чрез Лозанския договор успе да изгони турското македонско население, да експроприира българското и застави номадите аровъци да емигрират в Добруджа и пр. и пр., не можеше дошъл законоднес на власт, да не продължи същата денационализаторска и унищожителна политика спрямо негръцкото население в Македония.

Комунистите винаги сж били противъ Югославия, прѣди да дойдатъ на служба въ нея въ 1944 г. Тѣ, както казахме, сж проповѣдвали своя комунизъмъ само на база независима Македония. Така сж смѣтали, че по-лесно ще могатъ да излъжатъ народа, който искрено е билъ и сега е за независимостъ.

Въ брой 182-183 на « Македонско Дело », отъ Януарий-Февруарий 1934 год., въ статията « Светозаръ Прибичевич и югославската федерация », тѣ отричатъ Югославия; казватъ, че тя иска да глътне България; че иска да си пробие пътъ къмъ Бѣлото море; че иска да вкара македонцитѣ въ своя търбухъ; че иска да направи македонцитѣ авангардъ на своя империалистически походъ на югъ къмъ морето.

Всички тѣзи работи ние и днесъ ги пишемъ и твърдимъ — че титова Югославия ги иска. Но за да се види нагледно колко

Влаховъ и неговитѣ приятели сж станали орждия на бѣлградския империализъмъ, за да блѣсне днешното имъ главоломно противорѣчие, даваме снимка поне на частъ отъ статията, въ която тѣ нападаха Прибичевичъ задѣто искалъ Югославия:

А увеличението на Югославия за Прибичевич означава, не само да се глътне България до Черното море, но с меч да си пробие път и на юг към Белото море. Прибичевич иска също така да вкара всички македонци в търбуха на Югославия. Затова в книгата си той им обещава «автономия» и изказва задоволството си, че те «с своята енергия и значение консолидирват и засилват позициите на южното славянство в Балканския полуостров». Ще рече на македонците Прибичевич е резервирал «почетната» роля да бъдат авангард на империалистическия поход на юг към Белото море!

Въ снимката на стр. 35 отъ същата статия ясно е казано отъ Влаховци какъ насила, безъ да се зачита волята на народа, е създадена първата Югославия.

По същия начинъ въ 1944 г., съ помощта на рускитѣ и западнитѣ войски, противъ волята на народитѣ, и чрезъ избивания на стотици хиляди души будни синове на тия народи, бѣ натрапена титова Югославия.

Не се казва
в книгата само това, което е една истори-
ческа истина, че великосръбските империа-
листи, начело с Пашич и Прибичевич, бежа-
които с помоща на съюзническите войски с
кръвав терор, с насилие и измама сложиха
борбата на хървати, словенци, черногорци,
македонци, косовци и др. за национално
освобождение и самоопределение и насилст-
вено ги подчиниха под сфингъра на Алексан-
дър Карагеоргиевич.

Следват фотографии от вестникъ « Македонско Знаме »
брой 6 отъ 23 септемврий 1932 г., издаванъ въ София, където въ
единъ позивъ на Влаховъ и компания (именуващи се « ВМРО-Обе-
динена ») пакъ говорятъ за българско население въ Македония,
и свършватъ съ възгласъ за независима Македония.

Този вестникъ се издаваше отъ шепата съмишленици на Вла-
ховъ въ София, които се бѣха нарекли « Македонска прогресивна
емиграция въ България ».

Год. 1

СОФИЯ, 23 СЕПТЕМВРИЙ 1932 ГОД.

Брой 2 лева

Брой 6

Македонско Знаме

Органъ на Македонската прогресивна емиграция въ България

ИЗБОРИТЪ ВЪ ГЪРЦИЯ

По случай законодателнитѣ избори въ Гърция, ЦК на ВМРО (обединена) е издалъ следния позивъ къмъ македонския народъ подъ гръцко иго:

Братя македонци,

На 25 септемврий т. г. господствующата потисническа глумница въ Гърция, начело съ Венизелосъ е назначила нови законодателни избори. Тя ще иска съ насилие и тероръ съ заблуждение и изборни

за партиитѣ на финансовата диктатура въ Гърция, която харчи народнитѣ срѣдства за издръжката на една огромна полиция за потискане народнитѣ маси и за една армия и флота, които тѣ готвятъ за нови военни авантюри и за война срещу Съветския съюз, единствената страна, където нѣма национално робство и е най-искрения приятел и съюзникъ на всички потиснати и поробени.

Потиснатитѣ македонски маси

Защото сжитѣ тѣ, подъ прикритието на варварскитѣ „конвенции за доброволно изселване“, насилствено игониха отъ Македония цѣлото турско население и по голѣмата частъ отъ българското. И днесъ насилствено изгонваха на евреитѣ отъ Солунъ, на куцвалашкото и българското население отъ цѣла Македония още продължава. Защото сжитѣ империалисти и окупатори на Македония доведоха до разгрома и на гръцкото население въ Мала-Азия, което тѣ колонизираха въ Македония, Тракия

КАКЪ ПИШЕХА БУДИТЕЛИТЪ ОТЪ ЕПОХАТА НА НАЦИОНАЛНОТО НИ ВЪЗРАЖДАНЕ

Тукъ даваме нѣкои документи отъ епохата прѣди появяването на ВМРО, тоестъ, преди 1893 г. Тѣ сж отъ времето на нашето национално възраждане презъ деветнадесети вѣкъ. Нѣкои измежду тѣхъ, свързани съ църковното и просвѣтно дѣло въ Македония, сж и отъ по-късна дата.

КИРИЛЪ ПЕЙЧИНОВИЧЪ

Както съ всички стари и по-нови български писатели отъ Македония, така и съ КИРИЛЪ ПЕЙЧИНОВИЧЪ се прави фалшификация отъ бѣлградската и днешната скопска пропаганда. Той е родомъ отъ с. Теарце, Тетовско. Презъ 1802 г. е станалъ игуменъ на Марковия манастиръ при градъ Скопѣе. Тамъ е написалъ книгата « ОГЛЕДАЛО », печатана въ Буда-Пеща презъ 1816 г. Даваме фотография отъ първата страница (заглавна) на тая книга (вижъ стр. 38). Пейчиновичъ предназначилъ книгата за просвѣта на българския народъ, и затуй я написалъ на « препростейшимъ и не книжнимъ языкомъ болгарскимъ ». Ясно е, че и споредъ Пейчиновича трѣбва да се прави разлика между диалекта, тоестъ « не книжния » езикъ и писмениятъ, литературенъ езикъ на единъ народъ. Подъ названието « Долна Мизия » Пейчиновичъ означава Македония.

КНИГА СІА ЗОВОМАА

О Г Л О В І Н О

Съи́саса ра́ди по́требы ѿ по́лзованіа
просто́ушымъ и не кни́жнымъ язы́комъ

Болга́рскимъ до́лгіа Муссу́и, мно́го

грѣ́шнымъ во і́еромона́хѣхъ ѿ недо́стой-

нѣ́ишымъ і́гуменомъ Кра́ль Ма́рко-

вагъ Мо́насты́ра: ѿже во Ско́пїе

оу́ Ма́ркоа ре́ка хра́ма ста́гъ ве-

ли́комъчени́ка Димитріа

КУ́РІАЛЪ ТЕТОВЕЦЪ ПЕ́ЙЧИНОВИКЪ

ѿ изда́на на ту́лѣ ѿдѣ́леніемъ ѿ по́тцаи́емъ

Благоговѣ́ишгъ во Ова́щенницѣхъ

ГДНІА КО́ОТЪ ОТО́ШИЪА

До́на ѿ При́зрена гра́да.

ВЪ ВѢ́ДИНЪ ГРА́ДѢ,

Писме́ны Кра́левскіа Оу́ниверсі́тета Пе́щанскагъ.

КОНСТАНТИНЪ И ДИМИТЪРЪ МИЛАДИНОВИ

Измежду най-заслужилитѣ синове на българската нация, които загинаха мъченически за нейното възраждане, сж братята Константинъ и Димитъръ Миладинови, отъ Струга. Въ 1862 г. тѣ бѣха отровени въ една цариградска тъмница, чрезъ подкупени отъ гръцката Патриаршия тъмничари.

И двамата братя сж събирали български народни пѣсни, които бѣха публикувани въ Загребъ презъ 1861 г. съ подкрепата на хърватския епископъ Шросмайеръ. За затварянето и отравянето на двамата братя сръбскитѣ вестници на времето помѣстваха вѣрни информации. Сръбскиятъ вестникъ «Световидъ» писа тогава: «Върху Миладиновъ турцитѣ поискаха да излѣятъ своя гнѣвъ по най-суровъ и безчовѣченъ начинъ, защото знаеха, че той е най-популяренъ и има най-голѣмо влияние върху македонскитѣ българи». Турцитѣ действуваха по внушения на гръцкитѣ владици. Горнитѣ думи за Димитъръ Миладиновъ сръбския вестникъ писа, естествено, на сръбски езикъ.

Къмъ заглавната страница на сборника съ български народни пѣсни, събрани отъ братя Миладинови, нѣма нужда да обясняваме нищо.

На стр. 40 фотографията отъ този сборникъ се чете ясно. Пѣснитѣ събирани отъ братя Миладинови, само въ Македония, сж наречени отъ самитѣ тѣхъ български. А това нѣщо днешната бѣлградска диктатура и нейнитѣ скопски слуги го фалшифицирватъ.

Въ литературата на нашия народъ има писани работи и на диалектъ, било поезия, било проза. Но нашитѣ писатели не сж похвалявали народния ни езикъ, а сж го пазели чистъ; тѣ не сж вмѣквали въ него сръбски думи, както днесъ Бѣлградъ прави въ Македония. За примѣръ на страници 42 и 43 даваме фотография отъ познатото стихотворение на Константинъ Миладиновъ, писано въ Москва. Този оригиналъ е запазенъ въ София, въ архива на Възраждането подъ номеръ 7159. Даваме снимката, но преди туй, за още по-голѣма яснота и букваленъ преписъ отъ стихотворението.

Константинъ Миладиновъ никакъ не се е срамувалъ да употребява нашитѣ стари и много подходящи за езика ни букви Ъ, Щ, Ъ, Ю, Я, Ъ, Ж, заведени ни отъ Свети Кирилъ и Методий. Отъ тѣхъ се срамуватъ бѣлградскитѣ слуги, които напоследъкъ приближиха азбуката ни до сръбската, за да помогнатъ на Бѣлградъ по-лесно да прокарва сърбизъмъ въ Македония.

18-3

БЪЛГАРСКИ

НАРОДНИ ПЪСНИ

СЪБРАНИ

948

БРАТЯ МИЛАДИНОВЦИ

ДИМИТРИЯ И КОНСТАНТИНА

в издание 1925

КОНСТАНТИНА

ВЪ ЗАГРЕБЪ

ВЪ КНИГОПЕЧАТНИЦА-ТА НА А. ЛЕВИЧЕВ

1861

ТЖГА ЗА ЮГЪ

Орелски криля какъ да си метнехъ,
и въ наши стжрни да си прелетнехъ!
На наши мѣста я да си идамъ,
да видамъ Стамболъ, Кукушъ да видамъ
да видамъ дали сжнце и тамо.
мрачно угревать како и вамо.

Ако какъ овде сжнце ме сретить,
ако пакъ мрачно сжнцето свѣтитъ,
на пжтъ далечни я ке сѣ стегнамъ,
и въ други стжрни ке си побегнамъ,
кжде сжнцето свѣтло угревать,
кжде небето дзвезди посевають.

Овде е мрачно, и мракъ м'обвива,
и темна мжгла земя покрива;
мразой и снегой, и пепелници,
силни ветрица, и виюлици,
околу мжгли и мразой земни,
а въ гржди студой, и мисли темни.

Не, я не можамъ овде да седамъ,
не, я не можамъ мразой да гледамъ!
дайте ми криля я да си метнамъ
и въ наши стжрни да си прелетнамъ;
на наши места я да си идамъ,
да видамъ Охридъ, Струга да видамъ.

Тамо зората греить душата,
и сжнце свѣтло зайдвать въ гората;
тамо дарбите природна сила
со сжта раскошъ ги растурила:
бистро езеро гледашъ бѣлеить,
или отъ ветаръ сино темнеить;
поле погледнишъ, или планина,
сегде божева е хубавина.

Тамо по сжрце въ каваль да свирамъ,
сжнце да зайдвить, я да умирамъ.

мѣсяцъ за 1023

Орелъ и кривъ какъ да си метнешъ,
и въ каѣмъ сѣдърѣ да си прелестьнешъ!
на наши мѣста да си идешъ,
да видашъ вѣнъкъ, да видашъ
да видашъ да видашъ да видашъ
мротно угревътъ и вано.

Ако какъ ~~тукъ~~ овде сѣмъ ме стрѣтишъ,
ако такъ мротно сѣмъ-то свѣтитъ,
на пѣдѣ далечни да ке свѣстешъ,
и въ други сѣдърѣ ке си победешъ,
къде сѣмъ-то свѣтло угревътъ,
къде небо-то звезде посвѣтъ.

овде и мротно, и мракъ м'обвива,
и тѣмъ мѣста зема покрива;
мразомъ и снегомъ, и пестелницъ,
силни вѣтрица, и вѣломъ,
окоу мѣсти и мразомъ зѣмни,
а въ грѣди студомъ, и вѣмъ тѣмъ.
Не, да не пофамъ овде да седимъ,
не, да не пофамъ мразомъ да медимъ!

Дайте ми крила, ^я да си метнахъ
и въ наши сѣрци да си пресѣкахъ,
на наши мѣста да си идехъ,
да видахъ Охридъ, Струга да видахъ.
Тамъ Зора-та греетъ душа-та,
и сѣрце свѣтло зайдвигъ въ гора-та,
тамъ дѣрвѣ-те природна сила
со 'сѣ-та роскошь ги растуриха.
Бистро езеро гледатъ вълкѣтъ,
или одъ вѣтаръ смютѣмненихъ,
поле погледнишъ, или бѣланина,
сегде Рачева се хубавина.
Тамъ по сѣрце въ каванъ да свирахъ,
сѣрце да зайдвигъ, да да умирахъ.
Въ Москва

Архивъ на Възраждането № 7159.

Сръбската лъжа, че българската Екзархия била създала българи въ Македония, се повтаря и отъ титовци. Истината е, че българската народностъ въ нашата родина съ голѣми борби и жертви успѣ да получи своя национална църква, като се откъсна отъ гръцката. Плюдъ именно на тази българска народна борба е Екзархията. Даваме снимка и преписъ отъ единъ документъ отъ 1868 год., който посочва какъ българитѣ отъ Кичевска и Дебърска епархия молятъ султанското правителство да имъ разреши да иматъ своя национална църковна йерархия (гледай стр. 46). Молбата е подписана отъ общинскитѣ кметове (мухтари) (гледай стр. 47). Между другитѣ печати снимката съдържа, напримѣръ и тѣзи на селата: Янче, Старо-Село, Ничпуръ, Рѣка, Галичникъ, Лазарополе, Тресонче, Росоки, Бѣлчища, Кракорица, Бродецъ, Рѣчь, и други отъ Рѣканско, Кичевско и проче. Българската народна борба въ Македония за своя църква е славна; за нея голѣми похвали на времето пишеха и сръбскитѣ вестници отъ Бѣлградъ и Нови Садъ. Молбата е отправена до виднитѣ представители на българския народъ въ Цариградъ Стоянчо Чомаковъ, Димитрия и Христо Тапчилещовъ, за да действуватъ тѣ по-нататѣкъ.

Ето точенъ преписъ отъ оригинала на молбата:

« Достопочтенѣйшаго Господинъ Стоянчо Чомаковъ и Господинъ Димитрия и Господинъ Христо Тапчилещовъ.

Ние долуподписани жители на Дебърската и Кжрчовската епархия всите велики и мали ето и мие со другитѣ бугърски области со общъ маазаръ отъ Всета епархия приимаме синовно дрѣзновение да си искажеме на негово Величество нашего пресвѣтлѣйшаго царя султанъ Абдулъ Азисъ страданията и мжкитѣ що теглиме отъ гръцкото духовенство и сърдечно и смирено да просиме негово Величество да дарува на българскитѣ народъ право да си има народна иерархия составена отъ лица честни учени и избрани отъ самиотъ народъ, кой като ще разумѣватъ и содействиу-

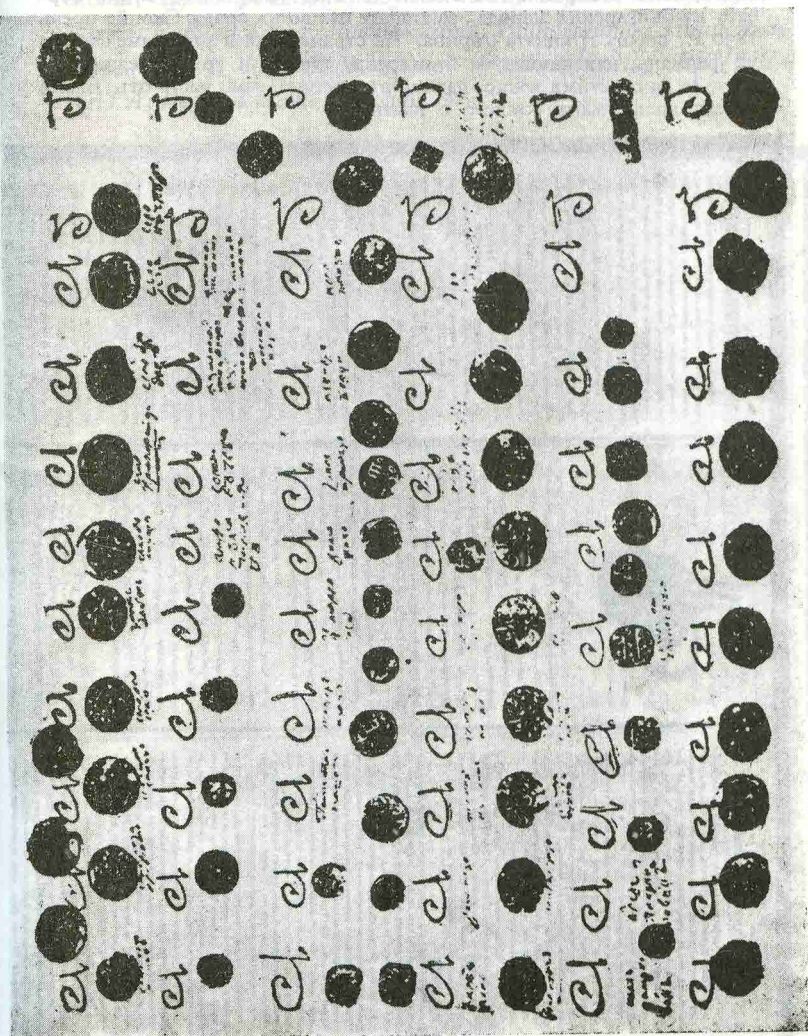
ватъ на народнитѣ чувства да можатъ лесно и естествено споредъ должностите имъ широко освенъ душевно да се грижатъ за духовната имъ и нравствената и умствената полза на вѣрното имъ духовно стадо — обаче со крайно прискърбие гледаме що още и до сега нѣма да се исполни тая наша душевна просба, того ради пакъ сега повтаряме тая наша неизполнена и единствена молба со общъ маазаръ отъ всета наша епархия и понеже обстоятелствата не ни позволяватъ да пратиме народни представители нарочно за тая работа, возлагаме тая тежина на васъ и ве молиме да я приимате и да се представите предъ вишето Отоманско правителство заедно со другитѣ народни представители и неуступно да преставите и потвѣрдите духовните правдини на българскиятъ народъ сирѣчь независима Иерархия, безъ които правдини онъ никој пжтъ не може би благополученъ. Тая е нашата единствена и неуступна просба. Мие отъ сега натамо не можеме да припознаеме власта на гръцкиотъ патрикъ нито да приимаме тия оступки, които онъ даде во последно време на българите. Защото они только се недостаточни и ничтожни, що ни малко можатъ да удовлетворатъ нашиѣ желания нито да измѣнатъ досегашно положение на нашите въ духовно отношение робство. За тѣмъ като Ви свидетелствуваме нашето почитание и ви желаеме добъръ успѣхъ во Богоугодното ни предприятие остануваме искрени ваши приятели отъ Епархия Дебърска и Кжрчовска.

1 септемврий 1868.»

[illegible]

1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522.

1815

През 1870 г., тоест, осем години преди да има българска държава, турският Султанъ съ ферманъ позволи създаването на българската Екзархия. По този начинъ се увѣнча съ успѣхъ борбата на българския народъ, започната първо въ градъ Скопие през 1830 г., срещу гръцката църква. На страници 48 и 49 даваме снимка на фермана, напечатанъ на български, турски и гръцки езикъ.

За да спестимъ мѣсто, даваме въ преписъ само частъ отъ членъ десети на фермана, кждето е казано:

[illegible][illegible]

1. The first condition is that the function f is continuous on the interval $[a, b]$.
 2. The second condition is that the function f is bounded on the interval $[a, b]$.
 3. The third condition is that the function f is integrable on the interval $[a, b]$.
 4. The fourth condition is that the function f is differentiable on the interval $[a, b]$.
 5. The fifth condition is that the function f is concave up on the interval $[a, b]$.
 6. The sixth condition is that the function f is concave down on the interval $[a, b]$.
 7. The seventh condition is that the function f is increasing on the interval $[a, b]$.
 8. The eighth condition is that the function f is decreasing on the interval $[a, b]$.
 9. The ninth condition is that the function f is symmetric about the y-axis.
 10. The tenth condition is that the function f is symmetric about the x-axis.

[illegible]

and, moreover, the tendency to be applied with increasing frequency to some type of non-mathematical activity, as, for example, the treatment of the student as being an active participant in his own learning, is not new.

Actually, however, the tendency to reduce knowledge to such a state of being is not new, either, and is not confined to learning, or to education, or to the sciences.

[illegible][illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

الحق في ذلك من انوار الله في هذه المسئلة

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[Faint handwritten notes, likely bleed-through from the reverse side.]

SECRET, IN LIMITED CIRCULATION ONLY

Многие считают, что, если человек не способен к самокритике, то он не способен к творчеству. Это не так. Самокритика — это не самолюбование, а умение видеть в себе недостатки и стремление к их исправлению. Самокритика — это не самолюбование, а умение видеть в себе недостатки и стремление к их исправлению.

Помимо этого, в настоящее время в стране отсутствует единая система учета и отчетности по фактору затрат на транспорт. В связи с этим не представляется возможным проведение комплексного анализа затрат на транспорт в масштабах страны, а также осуществление сопоставления затрат на транспорт с показателями производства и потребления энергии, с расходами на транспорт в других странах.

[illegible]

на 1000 г. извешан, по две трети били су у једној или другој од ових категорија, а остатак је био измешан. Укупно је извешано 10.000 г. ових материја, а остатак је био измешан.

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324

[illegible][illegible]

По-надолу въ този членъ се казва, че и всички останали мѣста могатъ да се присъединятъ къмъ Екзархията, ако жителитѣ имъ, или поне две трети отъ тѣхъ, биха поискали това. Въ народни допитвания цѣла Македония подиръ това пожела да влезе подъ ведомството на Екзархията.

Тукъ следватъ снимки отъ нѣколко стари български печати, отъ миналото столѣтие, въ които много ясно се вижда какъ народътъ ни си е служилъ съ нашата славна азбука, съдържаща буквитѣ: Й, Щ, Ъ, Ь, Ъ, Ю, Я, Ж.

Печатъ № 1 има този текстъ: « Печ: Велеското бжлгарск: училищ: 1845 ».

Печатъ № 2 има този текстъ: « Паланечка българска черковна община - 1868 ».

Печатъ № 3 е този отъ Кресненското възстание въ 1878 г. Неговиятъ надписъ гласи: « Печатъ Началник-Щаба на македонското востание - 1878 ».

Печатъ № 4 има този текстъ: « Печатъ. 1869 на Щипското общинародно бжлгар. дуовн. оправление ».

Печатъ № 5 има този текстъ: « Воденска българска община 1870 ».

Печатъ № 6 има този текстъ: « Бжлг. църк. настоятелство Св. Кирилъ и Методий-Солунъ ».

Печатъ № 7 има този текстъ: « Бжлгарска църковна община въ Солунъ ».

3

4

5

6

7

ЙОРДАНЪ ХАДЖИ КОНСТАНТИНОВЪ (ДЖИНОТЪ)

Роденъ въ Велесъ презъ 1810 година. Той е възторженъ родолюбецъ; по духъ може да бжде сравняванъ съ Ботевъ. Водилъ е неуморна борба срещу гръцкото духовенство. Билъ е български учителъ въ родния си градъ и други градове на Македония. Бивалъ е заточаванъ, поради гръцки интриги въ Мала-Азия. Писалъ е много въ цариградскитъ български вестници. За житейскитъ му възгледи може да се сжди по следния цитатъ отъ негово писмо, публикувано въ « Цариградски Вестникъ », брой 44 отъ 1851 год :

« Не е честно да творимъ зло и лукавство, прави Болгаринъ не лажи, не завиждуе, не денгубие, не лицемерствуе, не блудуе, за печена кокошка вѣрата не размѣнуе. Болгаринъ чрѣзмѣрно ради, оре, сѣе, торгуе, войнствуе, вѣрность има, гостолубие.

Ради това азъ самъ болгаринъ, и моето благородно Болгарство не мя допуца да не бидамъ добаръ... Не е честно мене Болгарину да отчаявамъ и да вракямъ зло за зло ».

Некапомнимъ добре съвета на този бележитъ македонски българинъ: За печена кокошка вѣрата си никой българинъ не трѣбва да менява! А подъ « вѣра » Джинотъ разбира преди всичко българската си националность.

РАЙКО ЖИНЗИФОВЪ

Роденъ въ градъ Велесъ. Борилъ се е срещу гръцката духовна власт. Той е пламененъ поетъ, рѣдъкъ, български патриотъ. Презъ 1862 година въ списанието «Братски трудъ», книжка 4,16, въ Москва, е печатилъ едно известно свое стихотворение отъ което предаваме една часть:

*За народность и за правинъ,
За бащинъ, за майчинъ языкъ...
Охридъ и Търновъ вече дали викъ.
Македония, чудна страна
Нѣма да бидитъ грчка она!
Шума и гора и планина,
Самий каменъ на тая страна,
Птица и риба въ Вардаръ рѣкж,
Живо, мъртво на свои крака
Ке станжтъ, ке даджтъ отвѣтъ
На цѣла Европа и на цѣлъ свѣтъ:
Я българка сумъ, българинъ сумъ я,
Българе живѣятъ въ тайж странж!*

Презъ турския режимъ въ Македония имавме наши, български печатници и книжарници. Даваме снимка на стр. 54 отъ една книга (Светото Евангелие), печатана презъ 1910 г. въ Солунъ, въ печатницата на прилепчанина. К. Г. Самарджиевъ. Книгитъ ни се печатеха на български езикъ. Ако народътъ ни не ги разбираше, или не ги желасеше, щѣха да бждатъ печатани на другъ езикъ. Но се печатаха на български езикъ, защото народътъ ни е български.

СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ

различно споредъ поятия въ Православната Църква редъ на
всекидневнитъ богослужебни четиба.

Текстъ изъ одобрения и издаденъ съ благословение на св. Синодъ
на Българската Църква пръводъ на Светото Евангелие.

издание и печатъ.

К. Г. САМАРДЖИЕВЪ & С-но — СОЛУНЪ.

1910

Документът на страница 56 показва на какъв езикъ, съ каква азбука се преподаваше и пишеше въ нашитѣ училища. Документътъ е писмо отъ управителя на Солунската българска мъжка гимназия, въ която получиха своето образование десѣтки измежду най-познатитѣ борци на Македония, между които и Гоце Дѣлчевъ. Въ тази гимназия учителствуваха нѣкои измежду водачитѣ на ВМРО. Ето точенъ преписъ отъ документа:

ДИРЕКЦИЯ
НА БЪЛГАРСКАТА ГИМНАЗИЯ
« СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ »
ВЪ СОЛУНЪ

1884 г. Септемврий 17-ий
№ 41

Достауважаема Госпожо!

Всепокорнейше Ви моля да имате добрината да ми отговорите по скоричко, приемате ли за наступившата уч. 1884-5 година да заемете учителската си длъжностъ въ Солунската бъл. Дѣвическа V кл. гимназия и да бждете началница на това заведение съ длъжности показани въ правилника на гимназията за помощника на управителя.

Съ прилично почитание

Управитель на Сол. бъл. Мжж. гимназия:

Георги Кандиларовъ

*До Госпожа
Царева Н. Алексиева
Тукъ.*

Поучително е да се прочете какъ е писала и дъщерята на Димитъръ Миладиновъ отъ Струга, ЦАРЕВНА Д. МИЛАДИНОВА, която е била учителка въ Прилепъ презъ 1890 г. Ето на стр. 58 снимка отъ една нейна ръкописна страница, на която даваме точенъ преписъ за по-ясно разчитане. Царевна Миладинова, както баща ѝ, и чичо ѝ Константинъ, пише на български езикъ и съ същата азбука, която титовци измѣниха.

« ПРАВИЛНИКЪ
ЗА ДѢВИЧЕСКИТЪ УЧИЛИЩА
ПРИЛЕПЪ
1890-91 г.

Прѣдъ ученичкитѣ учител. всякога е длъжна да си пази достолѣнието и да се отнася къмъ тѣхъ сериозно, въ дисциплинарни случаи тя никога не трѣбва да се увлича отъ страсть.

Забранява се на учителкитѣ, въ прѣподаването си да вмѣкватъ загатвания на различни обществени, религиозни, или да губятъ врѣмето си съ праздни и неотнасящи се до предметътъ приказки.

Учителкитѣ сж длъжни съ голямо внимание прѣзъ учебната година да преминатъ опредѣления споредъ програмата прѣподаваемъ материалъ отъ предметътъ си, да записватъ въ класната книга съдържанието на зададения урокъ и отсъствающитѣ ученички; и да поставятъ отвѣтнитѣ бѣлежки слѣдъ ислушването отвѣтътъ на ученикътъ. »

Въпреки турклените и влиятелни, на вярност
ни, Македония отароше турците, сватоса
инного правления свобода и сватоса независимост.
Въпреки турклените, разне рѣб, турците
всѣе по-рано, така и сего, ит. н. н. н. н. н.
поздравя въ нашите насина, зостива рѣб
хитици турклените и цѣркви, тѣмъ,
Македонията и Македонията въ найсѣтне
ще поздравя въ нашите нѣмъ да поздравя
за сѣтне нѣмъ на турклените нѣмъ,
свободно сѣтне въ сѣтне нѣмъ, сѣтне
не да поздравя, сѣтне нѣмъ нѣмъ въ нѣмъ
на поздравя нѣмъ и нѣмъ.

Трагичните нѣмъ поздравя и въ нѣмъ
каситъ до сѣе, работатъ и нѣмъ
всѣтне
всѣтне.

Соприш
15 Юни
1932 г.

Царевна Миладинова — Алексиева.

Считаме правилно да дадемъ тукъ и едно писмо отъ Царевна Миладинова (по мъжъ Алексиева), датовано отъ 15 Юний 1932 г. (помѣстено на страници 59 и 60), за да се потвърди, че е нейнъ и ржкописа отъ 1890 г., даденъ на стр. 58. Мнозина могатъ да си взематъ бележка отъ горѣщата вѣра на Миладиновата дщеря, която и до преклонна старостъ запази бодриятъ си български духъ, вѣрността си къмъ Македония и къмъ нейната независимост.

Ето точенъ преписъ отъ писмото на ЦАРЕВНА МИЛАНДИНОВА:

« До Госпожа председателката на Македонския женски съюз, при Македонския Национален комитет .

Въ столица София.

Уважаема Госпожа,

Трогната съм от вниманието, което председателката на V редовен конгрес на македонките, Госпожа С. Добревска и придружаващите я дами ми направиха устно въ моя домъ, а отсетне и съ специален писменъ адресъ, отъ името на сжия конгресъ.

Благодаря най-почтително тѣмъ и на всички македонски жени, за това че ми даватъ възможность, сега на старини да си спомня за скромната просветителна дѣятелность, която ние македонките учители и възпитателки, следвайки по стъпките на дѣди и прадѣди, имахме щастието да закрепимъ презъ епохата на духовното възраждане на Българския народъ въ Македония. Ние обаче, сме направили твърде малко въ сравнение съ грамадната дѣятелность, която отъ тогава до сега поеха върху си и развиха, ето вече нѣколко генерации, високи интелегентни сили изъ срѣдата на будните македонки и македонци.

Вамъ и на всички носители на великата идея за освобождение на Македонската Родина, пожелавамъ, преди всичко, единомислие, и сетне толкова изобилно проявяванитѣ и до сега — твърда воля и постоянство.

Въпреки пжклениѣ планове на враговетѣ ни, Македония скоро ще получи своята многожеланна свобода и своята независимость. Българската родна речъ, както въкове по-рано, така и сега, отново ще прозвучи въ нашитѣ насила затворени хиляди училища и църкви. Тогава, македонката и македонецътъ най-сетне ще получатъ възможността да покажатъ за сетне пжтъ на културното човѣчество, освобождено самò отъ сегашнитѣ злини, що може да направи единъ малкъ народъ въ полето на просвещението и напредѣка.

Приемете моя поздравъ и все тѣй, както до сега, работете и постоянствавайте,

Ваша: Царевна Миладенова-Алексиева ».

София 15 юний 1932 г.

На страница 63 помѣстваме единъ документъ отъ българската църковна община въ Солунъ, отъ 5 Септемврий 1887 г., за да се потвърди все сжщата истина: че нашиятъ народъ отдавна си служи съ общия ни литературенъ български езикъ, и съ старата наша азбука. Пита се: ако за народа ни този езикъ е билъ чуждъ, какъ на него биха писали църковнитѣ общини, за чието създаване, издръжка и запазване се бѣ борилъ самиятъ този народъ?

Даваме първо точенъ преписъ отъ тоя документъ:

БЪЛГАРСКА ЦЕРКОВНА
ОБЩИНА ВЪ СОЛУНЪ

№ 254

5-й Септемврий 1887

година

Почитаемий Господине!

Имамъ честь да Ви увѣдомя, че по явно гласоподавание въ вчерашното извънрѣдно засѣдание на Общината Вий се избрахте за членъ въ Расп. Д. Комисия за прѣзъ настоящата 1887-88 учебна година за което съ особено Общинско писмо се извѣсти днесъ на Г-на Прѣдседателя на рѣчената Комисия. Умолявате се Почитаемий Господине да започнете да посѣщавате Комисийскитѣ засѣдания, като получите нуждната за това покана отъ страна на Г-на Прѣдсѣдателя.

Прѣдсѣдатель: Архимандр. Козма

До Господина

Н. П. Алексиевъ.

Въ града.

БЪЛГАРСКИ ЦЕРКОВНА

ОБЩИННА

№

СОЛУНА

№ ~~1000~~

5-а Септември 1887 година

7102

Почитуемий Господине!

Уважаемъ г-нъ д-ръ Кръстьевъ,
когато, не похваляващо се, в
вероятното извършено съобщение,
на общината д-ръ се изпраха
за членъ в Респ. Гос. Комиссия
за прѣдълагане на 1887/88
година за което е собствено
общинско писмо се изпрати д-ръ
на Гос. Прѣдседателя на
наша Комиссия. Упомянато се
Почитуемий Господине да са постои
те да посочуватъ Комиссия
свѣтъ за д-ръ, като получавъ
поздравъ за д-ръ покаян отъ
свѣтъ на Гос. Прѣдседателя.

Прѣдседателъ: + Архимандр. Монахъ

до Господине

Н. Р. Алексиевъ

въ града.

КАТОЛИЧЕСКИЙ КАТЕХИЗИСЪ

Съчини

В. П. О. ТОМА БРЗЕСКА

Апостолскій Мисіонеръ

Бывшій Настоятель на Заведеніе то
на О. О. отъ Общество то отъ Въскресеіе то
на Господа Нашего Іисуса Христа въ Одринъ.

ЕДИНІЕ

Българо-Католическа Целитница

на О. О. Въскресеіе

1884.

Чужденцитѣ не правеха разлика между македонскитѣ и одрински българи; пишеха книгитѣ си на български езикъ, като ги разпространяваха и въ Македония, срѣдъ българитѣ-католици. Даваме на стр. 64 снимка отъ корицата (заглавна страница) на единъ католически катехизисъ, печатанъ въ Одринъ (Едирне) още презъ 1884 г.

Въ околността на Солунъ сѣществуваше презъ турския режимъ католическо училище, въ което се преподаваше на френски езикъ. Неговитѣ ученици бѣха българчета отъ Македония.

Понеже въ Югославия и Гърция и днесъ се фалшифицирва цѣлата история на македонската българщина, даваме тукъ три документа въ връзка съ това училище, познато съ името « Зейтинлъкъ ». Първиятъ документъ е бланката на училището, написана на френски езикъ, която въ преводъ има този текстъ:

« Конгрегация на мисията на Лазариститѣ, основана отъ Св. Винсентъ дьо Полъ. Български католически семинаръ « Зейтинлъкъ » (до Солунъ) ».

Вториятъ документъ е заглавната страница отъ тетрадката, въ която учителтъ г. Левекъ е записвалъ подготвенитѣ отъ него проповѣди за учебната 1906-1907 г.

Третиятъ документъ е една страница за проповѣдь, написана пакъ отъ г. Левекъ на 21 ноемврий 1913 г., на чистъ български езикъ, който сѣщо е билъ практикуванъ въ училището. Ако ученицитѣ не бѣха българи, нѣмаше защо французитѣ-учители въ « Зейтинлъка » да си служатъ съ български езикъ.

Архивитѣ на това училище сѣ запазени.

БЛАНКАТА НА УЧИЛИЩЕТО «ЗЕЙТИНЛЪКЪ»

На страница 67 е корицата (Заглавна страница) отъ тетрадката на учителя г. Левекъ.

За по-голѣма яснота ето преписа отъ ржкописа на г. Левекъ:

Кукуиъ 21-8 Ноемвриъ 1913

Лъжлива Набожностъ.

Мили ми чеда,

Въ сегашното врѣме срѣщатъ се моми, които нѣматъ никаква набожностъ; често пжти тѣ сж учили въ нѣкои си трето-класни или по-горни училища, даже сж слѣждали въ нѣкоя гимназия или педагогическо училище съ надежда единъ день да станатъ учителки. Когато говоримъ съ тѣзи моми, съ тѣзи ученички, ние забѣлѣзваме, че иматъ горѣдолѣ научно образование, знаятъ аритметиката, историята, географията, и че най-вече сж чели всѣкакви романи, но тѣ нѣматъ никаква набожностъ, даже често пжти нѣматъ вече християнска вѣра.

Освѣнъ това тѣ прѣзиратъ другитѣ моми, които сж учили въ други училища, най-вече тѣзи, които сж учили въ католически училища....

НЪКОИ ОСВѢТЛЕНИЯ ВЪРХУ МАКЕДОНИЯ

Македония е разпокъсана по следния начинъ: а) Подъ гръцка властъ има 34 хиляди квадратни километра македонска земя; б) Подъ югославска властъ има 26 хиляди квадратни километра; в) Подъ властѣта на България — 7 хил. кв. клм.

Македонското българско население е прѣснато днесъ както слѣдва: а) Подъ югославска властъ — къмъ 800 хиляди души; б) Подъ властѣта на Гърция — къмъ 250 хиляди души; в) Въ Пиринската областъ подъ властѣта на България — къмъ 220 хиляди души; г) Емигранти въ България — къмъ 500 хиляди души; д) Емигранти въ Америка и другаде — къмъ 60 хиляди души.

Презъ 1912-1913 г. бидоха заграбени български църкви и училища както следва: а) Въ Македония подъ сръбско (сетне югославско) робство: 761 църкви и 641 училища; прогонени насила 833 български свещеници съ 6 владици, и 1013 български учители — всички родени въ Македония; б) Въ Македония подъ гръцка властъ заграбени 378 църкви и 340 училища, а прогонени 300 свещеници и 750 учители — всички българи, родени въ Македония.

Презъ 1912-1913 г., когато Бѣлградъ заграби една частъ отъ Македония, неговитѣ власти и войска — които и сега се хвалятъ, че «освободили» Македония — извършиха страшни насилия. Десѣтки хиляди хора подложиха на изтезания, особено по селата, а много хора избиха. Причина нѣмаше никаква. Цѣльта бѣ да се всѣе страхъ у народа, за да приеме сръбската властъ. Най-голѣмъ брой отъ пострадалитѣ бѣха българи. Ето нѣкои цифри само за убититѣ по околии: Въ Кочанско — убити 321 души; въ Радовишко — 184 души; въ Неготинско — 324 души; въ Кавадарско — 191 души; въ Свети-Николско — 11 души; въ Малешевско — 143 души; въ Царево-селско — 207 души; въ Кумановско — 11 души; въ Кратовско — 4 души; въ Прилепско — 2 души; въ Кичевско — 30 души; въ Тетовско — 592 души; въ Гостиварско — 72 души;

въ Галичко — 3 души; въ Дебърско — 206 души; въ Скопско — 200 души отъ разни околии, избити като затворници; въ Щипско — 174 души; въ Паланечко — 15 души; въ Велешко — 3 души; въ Крушовско — 5 души. Име по име се знаят убититѣ.

Вънѣ отъ това бѣха извършени хиляди грабежи, изгорени маса кжци.

Отъ 1918 г. до 1941 г. въ Македония подъ югославска власть бидоха бити надъ тридесетъ хиляди души; избити бидоха и други стотици българи.

Подъ титова власть пострадаха и още страдатъ множество българи. Извършиха се и масови убийства, като напримѣръ, въ Велесъ; а хиляди хора минаха презъ затворитѣ и концентрационнитѣ лагери. Цѣлиятъ народъ живѣе като въ тъмница — съ погазени човѣшки права; безъ свобода на съвѣстъ, на печатъ, на събрания, на политически партии и прочее. До скоро и цѣлата земя на селянитѣ бѣ ограбена отъ титовата партия и държава, които се хвалятъ — сжщо като сърбитѣ въ 1912 г. — че освободили Македония... А ВМРО още въ турско време успѣ да даде земята въ ржцетѣ на селянина.

Казаното тукъ е съвсемъ малка часть отъ онова, което може да се изреди за тиранията, на която българитѣ подъ югославско робство сж подложени. Нищо чудно, значи, че нашиятъ народъ не желае да чуе и името на Югославия и на Сърбия.

ПО ВСИЧКИ ТЪЗИ ИСТИНИ ВЪ ТИТОВА ЮГОСЛАВИЯ Е ЗАБРАНЕНО ДА СЕ ПИШЕ И ГОВОРИ

1956 г.

Published by the Central Committee
of the Macedonian Political Organizations
107 South Capitol Ave., Indianapolis, Ind., U.S.A.

Срѣбска тѣга за Струга.

Око Струга
Преко луга
Песма ори
И говори:
Као Струга
Нема друга.
Јао Струго,
Моя туго,
Шта си Струго
Племя друго,

Од бугара
Од татара,
Кад би било
Нама мило
Да си Струго
Нешто друго,
Да у тебе
Око тебе
Увек јечи
Српски рјечи

МАРКО ЦЕМОВИЧ.

Изгрей, зора на свободата

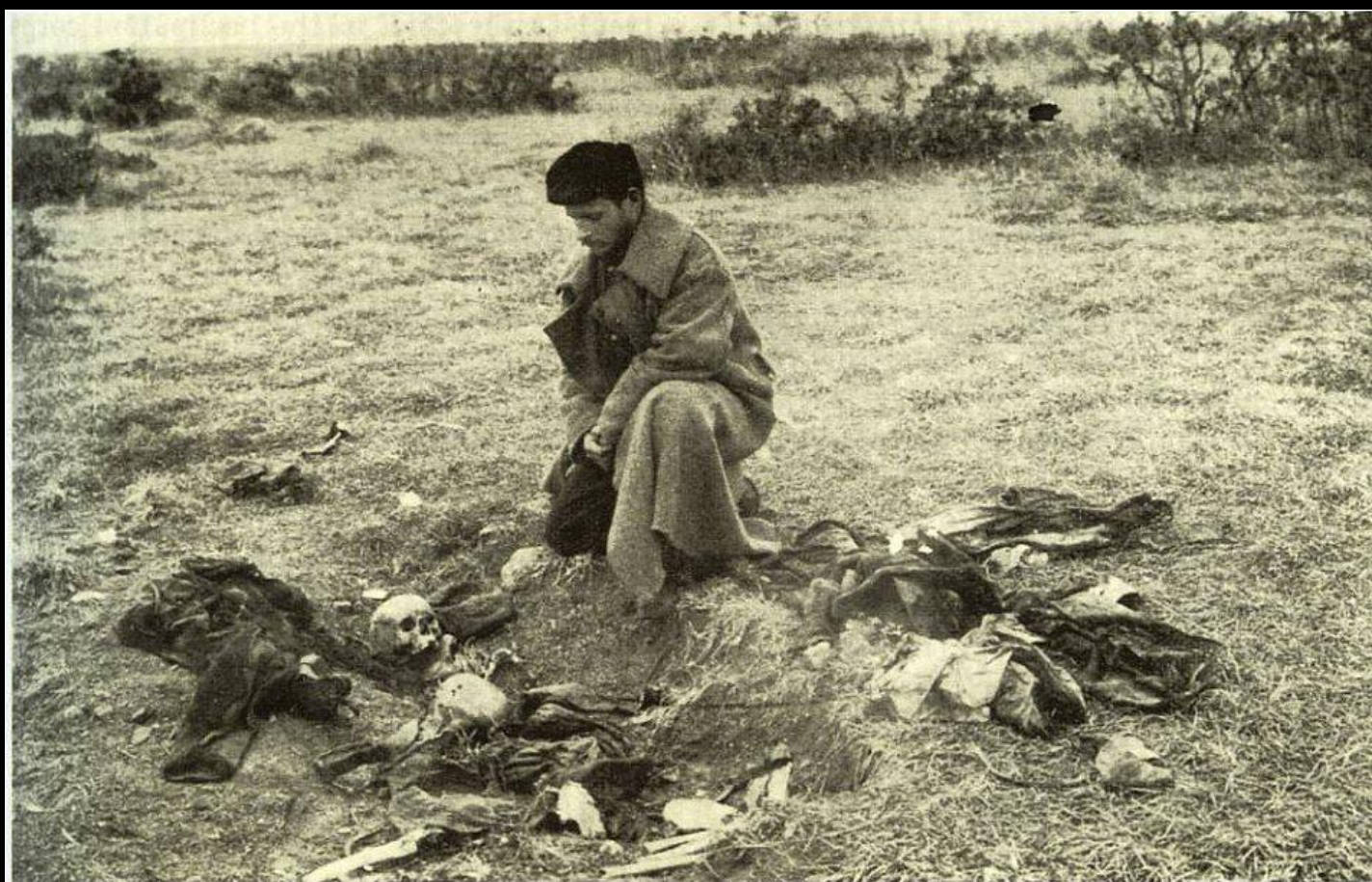

Още стотици книги на дейци родени
в географска област Македония
може да намерите на:

www.strumski.com

Библиотека „Струмски“
е създадена в памет на
загиналите за Родината.

Voivode Dimiter Madjarov before the remains of two comrades in arms killed in the battle of Ferres